

Bemærkninger til forslaget

Neutronbomben er et særlig afskyeligt kernevåben, der dræber alt levende, men lader døde, materielle strukturer uskadede. Bomben betragtes af militære strateger som et »taktisk« atomvåben, altså et våben, der kan tages i brug i forbindelse med ud-kæmpelsen af en »begrænset« atomkrig. Fremstilling og senere udstationering af neutronbomber vil således bidrage til at sænke atomtærskelen, altså øge risikoen for, at atomvåben faktisk bliver taget i brug i en given situation.

Under præsident Carter blev de amerikanske planer om at fremstille neutronbomber delvis stillet i bero eller udskudt, idet der dog blev givet grønt lys for fremstilling af visse dele til neutronbomben. Efter præsidentskiftet i USA er risikoen øget for en genoptagelse af planerne. Ganske vist har udenrigsminister Haig udtalt sig forbeholdent om disse planer, men til gengæld har forsvarsminister Weinberger ved flere lejligheder givet udtryk for, at Reaganadministrationen vil være tilbøjelig til at fremstille neutronbomber, ikke mindst med henblik på anvendelse i Vesteuropa.

Den militære begrundelse for neutronbomben er Sovjetunionens store kernevåbenpotentielt og Warszawapagtens overvægt i konventionelle styrker. Sovjetunionen har imidlertid bebudet selv at ville fremstille neutronbomben, hvis amerikanerne sætter denne i produktion. Der er derfor al grund til at tro, at en amerikansk fremstilling af neutronbomben betyder en yderligere dødsensfarlig optrapning af kaprustningen.

De fornyede amerikanske overvejelser har allerede givet anledning til et vist røre i flere vesteuropæiske NATO-lande. I det hollandske parlament er der udbredt modstand mod planerne, og den norske udenrigsminister har vendt sig imod den. Selv om den danske udenrigsminister har givet udtryk for, at man støttede præsident Carters beslutning om at udskyde planerne, så har der på intet tidspunkt været tale om en klar og utvetydig holdning på linje med den, der er indeholdt i dette beslutningsforslag. Der henvises til det som bilag optrykte spørgsmål til udenrigsministeren af Steen Folke og svaret herpå af 11. februar 1981.